

International Science Group

ISG-KONF.COM

MULTIDISCIPLINARY
RESEARCH

XIV

SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE

DECEMBER 21 – 24

Bilbao, Spain

DOI 10.46299/ISG.2020.II.XIV

ISBN 978-1-63684-350-6

MULTIDISCIPLINARY RESEARCH

MULTIDISCIPLINARY RESEARCH

Abstracts of XIV International Scientific and Practical Conference

Bilbao, Spain
December 21 – 24, 2020

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The XIV International scientific-practical conference “Multidisciplinary research”,
December 21 – 24 –, 2020, Bilbao, Spain. 524 p.

ISBN - 978-1-63684-350-6

DOI - 10.46299/ISG.2020.II.XIV

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines , Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadij</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.

20.	Серотюк Б.В. МЕТОДОЛОГІЧНИЙ БАЗИС ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВА	86
21.	Скібіцька А.А. АНАЛІЗ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ПРИКЛАДІТОВ «АВТОТЕХРОМ- 2002» ЗА 2017-2019 РР.	88
22.	Третяк А.М., Третяк В.М., Ковалишин О.Ф. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ФОРМ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	91
23.	Третякова О.В., Харабара В.М., Грешко Р.І. БАНКІВСЬКИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ	96
24.	Ченцов А.В. ОРГАНІЗАЦІЯ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВИХ РИНКІВ	101
25.	Швець В.Є. Матвійчук М. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНИХ СИСТЕМ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ	103
GEOGRAPHICAL SCIENCE		
26.	Шевцова О., Луценко Д. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ БАНКУ ТА РОЗВИТОК РИНКУ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ	108
27.	Herasymchuk Y., Pet'ko L., Turchynova G. THE SPANISH SQUARE IN ROME AND MOVIE ROMAN HOLIDAY	112
28.	Тарасюк Н.А., Зубанов С.В. АЛГОРИТМ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКА ТЕРИТОРІЇ (КОТ) КІВЕРЦІВСЬКОГО ПРИРОДНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПАРКУ «ЦУМАНСЬКА ПУЩА»	124
29.	Шевчук Ю.Ф., Шевчук А.Ю. УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ УКРАЇНИ ЗА БАСЕЙНОВИМ ПРИНЦИПОМ	127

УПРАВЛІННЯ ВОДИМИМИ РЕСУРСАМИ УКРАЇНИ ЗА БАСЕЙНОВИМ ПРИНЦИПОМ

Шевчук Юрій Федорович,

Канд. геогр. наук, доцент
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича

Шевчук Антон Юрійович

Асистент
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича

Розвиток держави, добробуту, життєдіяльності та здоров'я її населення напряму пов'язані з станом водним ресурсів. Водні ресурси є індикатором рівня життя населення, розвитку промисловості та сільського господарства.

Стан водних ресурсів залежить від розвитку систем управління за ними і систематичного контролю, і відповідно законів які впливають на дані фактори.

Не зважаючи на значну кількість водних ресурсів Україна в Європі є найменш забезпечена водними ресурсами, притому, що 75% води з поверхневих джерел забезпечують централізоване питне водопостачання населення.

Ресурси поверхневого стоку в Україні за середньобагаторічним показником складають 95,2 млрд м³ /рік. Вони включають місцевий стік – 54,7 млрд м³ /рік та приплив – 40,5 млрд м³ /рік. У маловодний рік ресурси поверхневого стоку за середньобагаторічним показником становлять 71,3 млрд м³ /рік (місцевий стік – 38,8 млрд м³ /рік і приплив – 32,5 млрд м³ /рік). Приплив здійснюється з територій суміжних держав Білорусі (58% від загального обсягу припливу), Росії (26%), Молдови, Угорщини, Польщі [1].

На Україні в даний час відбувається різке скорочення промислового виробництва, що призвело до зниження відбору води у два рази. Скоротився відбір води на зрошення до 60%, що негативно впливає на рівень сільського господарства, а на господарсько-питні потреби відбір зріс на 50%.

Не дивлячись на таке зменшення водовідбору антропогенне навантаження досить велике.

Всі ці фактори бажають зміни управління та контролю водних ресурсів в Україні.

Питання трансформації системи управління водних ресурсів цікавить українських та зарубіжних вчених і внаслідок чого виникають різноманітні підходи та пропозиції. В роботах українських дослідників Н. Бистрицької, І. Бистрякова, А. Васильєва, В. Голяна, В. Сташука, М. Хвесика, А. Яцика та інших вчених формуються підходи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом з метою впровадження в Україні.

Ця тематика заслуговує значну увагу вчених Інституту водних проблем і меліорації НААН, Інституту економіки природокористування та сталого розвитку НАУ, спеціалістів Державного агентства водних ресурсів України [2].

У статтях фахівців формуються підходи до системи управління водними ресурсами, розробляються механізми об'єднання органів управління водними ресурсами, шляхи впровадження зарубіжного досвіду, зокрема моделі, що загострюють глобальні зміни клімату – G.J. Alaerts, N.L. Dickinson, J.R. Kambatuku, H.J. Henriksen, C.A. Sullivan.

Проведені суттєві наукові дослідження в гідрологічних та техніко-технологічних аспектах дають змогу сформуванню ефективної системи управління водними ресурсами України за басейновим принципом.

Але не зважаючи на ряд позитивних факторів українською наукою не приділено значної уваги до сучасної та цілісної системи адаптивного інтегрованого управління водними ресурсами України, враховуючи реформу децентралізації. Недостатньо освітлені питання автономності басейнових управлінь щодо пріоритетів ведення водогосподарського та водоохоронного бізнесу, вкладання інвестиційних коштів в сучасні технологічні проекти.

Також на порядок денний виноситься проблема конвергенції систем управління водними ресурсами в процесі імплементації природоохоронних директив Європи.

Наразі система управління використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів переважно носить галузевий та адміністративно-територіальний характер, внаслідок чого заходи по регулюванню використання водноресурсного потенціалу часто виявляються малоефективними. Тому з метою впровадження басейнового принципу управління водними ресурсами і наближення водного господарювання до принципів сталості постає необхідність у розробці планів управління річковими басейнами [3].

На даний час в Україні застосовується система інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом. Згідно водної стратегії України на період до 2025 року перехід до інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом і розробка басейнових планів водних ресурсів є основним напрямком розвитку і вдосконалення системи управління та охорони водних ресурсів [4].

У більшості країн світу цей процес було апробовано, удосконалено і реформовано. Тобто попередній період використання водних ресурсів та їх охорони показав невідповідність адміністративно-територіального принципу щодо сучасних вимог до якості води та її використання.

Басейновий принцип, що розвинутий в багатьох країнах показав найбільшу ефективність при управлінні водними ресурсами.

Тут можна виділити декілька європейських моделей: англійська – повна приватизація, німецька – часткова приватизація, французька – делегація повноважень приватним операторам.

Басейновий принцип – це сучасний підхід до управління водними ресурсами, за якого як основна одиниця управління, виступає річковий басейн, який є системою із усталеними екологічними, соціальними та економічними зв'язками.

У цьому випадку басейн річки виступає як індикатор стану довкілля, тобто екологічного стану, який зумовлюється як природними чинниками так і рівнем антропогенного навантаження [5].

Ця система забезпечує бережливе ставлення до водних ресурсів і зумовлює досягнення високої якості води.

Національна Рада з водних проблем визначає основні напрямки водної політики держави, а створений державний орган управління водним господарством на основі її доручень розроблятиме правову і нормативну базу [6].

Науковці з водних ресурсів відмічають, що вирішити проблему водогосподарського комплексу, збереження і відтворення водних ресурсів можливо шляхом впровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом.

Тобто, слід зазначити, що подальший розвиток управління водними ресурсами за басейновим принципом зводиться до інтегрованого управління водними ресурсами.

Інтегроване управління водними ресурсами – це процес, що сприяє скоординованому розвитку та управлінню водними, земельними і пов'язаними з ними ресурсами. для підвищення результативності економічною та соціального добробуту на основі справедливості без компромісу для сталого розвитку екосистем. Даний принцип формує комплексний підхід до досягнення консенсусу і компромісів між конкурентними потребами у водних ресурсах різних секторів суспільства і зацікавлених груп на всіх рівнях, а також досягнення рівності й справедливості у користуванні водними ресурсами різних країн [5].

Зокрема, сприятиме розширенню податкової бази стягнення платежів; ідентифікації джерел забруднення водних об'єктів; формуванню прозорих механізмів орендних угод на водні об'єкти місцевого значення для органів місцевої влади. Для басейнових управлінь водними ресурсами поліпшується можливість координації заходів з органами влади та водокористувачами, доступність кредитів для модернізації водогосподарської інфраструктури. Фінансово-кредитні організації отримують можливість надавати кредити під гарантії органів місцевої влади; отримувати додаткові доходи; брати участь у випуску екологічних облігацій; підвищувати якість надання фінансових послуг [3].

Водогосподарським підприємствам це дозволяє знижувати трансакційні витрати, поєднувати спільні зусилля щодо моніторингу, простіше отримувати дозвіл на спеціальне водокористування, кредитні ресурси.

При ефективному залученні водних ресурсів на території басейну може зрости господарська діяльність підприємств чому мають сприяти зусилля всіх заінтересованих сторін – місцевих органів влади, басейнових управлінь та водогосподарських підприємств.

Відповідно до закону № 3603 «Про внесення змін у деякі законодавчі акти України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом» Україна розділена на 9 водогосподарських

ділянок (басейнів): Вісли, Дніпра, Дністра, Дунаю, Дону, Південного Бугу, (річок): Криму, Приазов'я, Причорномор'я.

Межі річкових басейнів, суббасейнів і водогосподарських ділянок затверджується центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони природного середовища. Водогосподарські ділянки в межах районів річкових басейнів з урахуванням басейнового принципу управління, адміністративно-територіального устрою, фізико-географічних умов і господарської діяльності виділяє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони довкілля [3].

Те, що Верховна Рада прийняла даний закон дало змогу наблизити українське законодавство до Європейського, тобто наведено шляхи до розробки механізмів управління водними ресурсами за басейновим принципом.

Цим документом передбачається можливість об'єднань громадян та їх самих до підготовки планів управління річковими басейнами та введення районування території України. Виділені і розроблені території затверджує центральний орган виконавчої влади, що сприяє розвитку державної політики у сфері охорони довкілля, а також покращення якості води.

Розробка плану управління річковим басейном створює регламент для територіальних поверхневих і підземних водних ресурсів, що сприятиме житлово-комунальному господарству та промисловості і сільському господарству.

Для кожного водного об'єкта визначаються головні водно-екологічні проблеми та оцінюється екологічний і хімічний статус або потенціал. Об'єктивна оцінка статусу поверхневих та підземних водних об'єктів має стати аргументованою основою для розроблення та фінансування додаткових конкретних заходів (наприклад, будівництва локальних комунальних та промислових очисних споруд, розвитку інфраструктури меліоративних систем тощо), спрямованих на досягнення або збереження їхнього стійкого екологічного стану [3].

Інструменти інтегрованого управління водними ресурсами мають в собі значний ряд різноманітних методів дослідження гідрології, гідравліки, екології, інженерії, юриспруденції, соціології та економіки які обіймають різноманітні ділянки регулювання водокористування.

Основною метою басейнових рад є забезпечення раціонального використання та охорони водних ресурсів. Басейнова рада вказує напрями водної політики, дає рекомендації по використанню то охороні водних ресурсів,

стратегічні та оперативні плани, розміри платежів та сприяє розробці і виконанню басейнових планів.

Водогосподарське об'єднання реалізує стратегію управління водами; керує і координує діяльність; розробку документної бази. Кошти на водогосподарське об'єднання формують зі зборів на спеціальне водокористування, скиди, власних та міжнародних інвестицій, з видатків держбюджету, місцевого бюджету, грантів, кредитів та ін.

Формування таких органів дає ряд переваг органам державної влади, суспільству та водокористувачам.

Для формування моделі інтегрованого управління водними ресурсами в першу чергу необхідно:

- провести нову лібералізацію форм власності як на водні об'єкти так і на водогосподарські споруди;
- створювати і поширювати інвестиційну привабливість водогосподарських об'єктів;
- упроваджувати різноманітні партнерські відносини з метою диверсифікації організаційно-правових форм підприємців водокористувачів;
- створення єдиної регуляторної політики у водокористуванні;
- максимальна відсутність бар'єрів для приведення зовнішніх інвестицій у водогосподарський комплекс.

Список літератури:

1. Сташук В.А., Мокін В. Б., Гребінь В. В., Чунар'єв О. В. Наукові засади раціонального використання водних ресурсів України за басейновим принципом: монографія. Херсон: Грін'є Д.С., 2014. 320 с.
2. Ромащенко М. І., Михайлов Ю. О., Лютницький С. М., Даниленко Ю. Ю. Удосконалення інтегрованого управління водними ресурсами України за басейновим принципом. *Меліорація і водне господарство*. 2011. Вип. 99. С. 169–178.
3. Левковська А.В., Мандзик В.М. Формування моделі інтегрованого управління водними ресурсами в контексті забезпечення сталого водокористування. *Екологічний менеджмент*. 2018.№2. С.46–53.
4. Водна стратегія України на період до 2025 року (наукові основи) : за ред.: М. І. Ромащенко, М. А. Хвесика, Ю. О. Михайлова. Київ: 2015. 46 с.
5. Климчик О.М., Пінкіна Т.В., Пінкін А.А. Впровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом. *Scientific Journal «ScicncRisc»* 2018.№4(45). С.36–40.
6. Сазонець І. Л., Покуль О. В. Басейнове управління як ефективний державний метод забезпечення раціонального використання водних ресурсів підприємствами України. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2015. Вип. 3. С. 198–205.